

מבעיות ההזרעה והצעות לפתרון

בזמן האחרון מוחלפים העולים הרגילים בעולים אוטומטיים. בעול הרגיל יש אפשרות לעבור בקלות משביל ההזנה לעמדת הפרה (כשכרס הבוקר והמזריע אינה חורגת מהמימדים הרגילים). דבר זה נמנע מאז הוכנסו לשימוש העולים האוטומטיים. כאן נשארו שתי אפשרויות — לקפוץ מעל העולים (לא כל המזריעים הם ספורי טאים) או להגיע לקצה הסככה ומשם להכנס לעמדת הפרה. דבר זה מוסיף עבודה וגזול זמן הניתן לחסכון על-ידי סידורים מתאימים. ברצוני להציע פתרון לבעיות אלה:

1. במשקי הקוראלים — יש לייעד בקצה הקוראל מספר עמדות קשירה (יחסית לגודל המשק) מתחת לסככה המוגנת משמש וגשם ולרכו בהן את הפרות המתחמות. עמדות אלה טובות גם לטיפול הרופא. דוגמה טובה של סידור זה אפשר לראות במשק כפר-רופין.

2. בשורת העולים האוטומטיים — יש להתקין פתח, כל 20—25 עמדות, בו יכול לעבור אדם. פתח זה אינו גורם להפסד בעמדה לפרה. הערה כללית: משקים העומדים לבנות סככות חדשות או לשפץ את הסככות הקיימות מתבקשים לפנות אלינו, על מנת לסכם ביחד את צורת המבנים המתאימה לביצוע ההזרעה. יחד עם ממשק ההזנה וממשק החליבה ניתן נא דעתנו גם לממשק הפוריות.

בפתיחת מדור זה אני מזמין את ציבור הבוקרים וחברי המזריעים לתת ביטוי להשגותיהם בנושאים הרבים והמגוונים הנוגעים לכולנו.

שבתאי רביב

„און“, שריד

25.11.75

היצע וביקוש

קיבוץ מגן, ד.ג. הנגב

טל' 057—83853

מציע למכירה 80 עולי מלכוד ברוחב 80

ס"מ במצב טוב מאד.

נא לפנות לרכז הרפת.

בין הגורמים החשובים המשפיעים על רמת הפוריות יש לציין את הפוקר, העושה שעות רבות במשך היממה בעדרו, ואת המזריע, הבא לפרק זמן קצר על מנת לבצע את ההזרעה.

בעת קיומו של עלון „און“, בטאון האגודה להזרעה שלנו, באו לידי ביטוי בכתב הבעיות המשותפות לבוקרים ולמזריעים. אני מציע לחדש דו-שיח זה מעל דפי „משק הבקר והחלב“ במדור נפרד או במסגרת המדור „טיפוח ופוריות“. אני מקווה שדו-שיח זה יוכל לתרום לשיפור ההבנה בין הבוקר והמזריע ולהשגת המטרה המשותפת לכולנו — העלאת רמת הפוריות וההשבחה.

כפתיחה למדור זה בדעתי להעלות כמה נקודות הנוגעות לתנאי עבודתו של המזריע. ענף הרפת הוא ענף דינמי וחלות בו תמורות תכופות ומהירות בכל השטחים. בדעתי להפנות הפעם את תשומת הלב לבעיית המבנים.

לאחרונה הונהגה שיטת הקוראלים, הנפוצה במיוחד באזורים החמים ובמשקים רבים במרכז הארץ. כמו כן מקובלת מאד השיטה של גידול עגלות בשטח מגודר על יד חורשה או בלעדיה, כשהמתקן היחיד הוא עול הקשירה. צורת שיכון זו זכתה בפי המזריעים בכינוי „סאפארי“, וההזרעה מתבצעת במתקנים אלה, בחורף בימי הגשם ובקיץ בשעות השמש הלוהטות, ללא מחסה. בקוראלים בעלי שביל הזנה, המוגן על-ידי גגון קטן, מתקן הגשם על ראשו של המזריע ומרטיב את הצידוד המיועד להזרעה. במשקים רבים — משטח הביטון, עליו קשורות הפרות לצורך ההזרעה, הוא קצר. המזריע עומד מאחורי הפרה על האדמה, ולרוב בתוך הבוק או בזבל, והוא נמצא כ-20—30 ס"מ נמוך מעמדת הפרה. ההזרעה המבוצעת בתנאים אלה אינה יכולה להבטיח הצלחה מירבית. ולא עוד, אלא אף עלולה לגרום לפגיעה של הקפילרה בקרום רירית הרחם. במשקים אחדים משטחי הביטון מסתיימים בהגבהה המונעת את ניקוז הזבל לצדדים (משטחים אלה מיועדים להרחקת הזבל באמצעות גריידר) בימות הגשמים. עמדות אלה מהוות בריכות זבל נוזלי ובהן מבוצעת ההזרעה.